

Arrest

nr. 199 594 van 12 februari 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Merlostraat 6 B / 49
1180 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 juni 2016 houdende weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 juni 2016 houdende de nietigverklaring van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. C. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster werd op 27 juni 2016 geïnterpelleerd door de federale politie op de luchthaven van Zaventem.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) trof op 27 juni 2016 een beslissing tot weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11). Verzoekster werd hiervan *ipso die* in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 27 juni 2016 eveneens een beslissing houdende de nietigverklaring van een visum. Verzoekster werd hiervan *ipso die* in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing.

1.4. Uit informatie die op 17 januari 2018 door de verwerende partij ter beschikking werd gesteld, blijkt dat verzoekster op 15 september 2016 zonder verzet vertrokken is naar de Dominicaanse Republiek.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp, waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge*, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.3. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadsman van verzoekster geconfronteerd met de informatie van de verwerende partij, waaruit blijkt dat verzoekster op 15 september 2016 zonder verzet naar Santo Domingo is vertrokken (zie punt 1.4.). Aangezien de bestreden beslissing ten uitvoer werd gelegd, rijst de vraag naar het actueel belang van de verzoekende partij bij de onderhavige vordering, die gericht is tegen de beslissing houdende weigering van toegang met teruggedrijving en de beslissing tot de nietigverklaring van het visum.

2.4. Wanneer een verzoekende partij geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, komt het haar toe om daartegenover klaar en duidelijk standpunt te kiezen. Indien zij de exceptie betwist, moet zij de precieze redenen daarvoor geven. Meer bepaald moet zij het belang dat zij met haar vordering wil gediend zien, zo nauwkeurig en volledig mogelijk omschrijven (RvS 21 december 2006, nr. 166.230). De raadsman van verzoekster stelt ter terechtzitting dat zijn cliënte nog wel een belang kan doen gelden omdat zij problemen zou kunnen krijgen indien ze later naar België zou willen terugkeren omdat ze hier "*antecedenten*" heeft. De raadvrouw van de verwerende partij stelt dat er voor verzoekster geen enkel beletsel bestaat om opnieuw een visum aan te vragen, maar dat de bevoegde overheid hierover discretionair kan beslissen.

2.5. De Raad merkt op dat verzoekster haar actuele belang afhankelijk maakt van een discretionaire beslissing betreffende een eventuele toekomstige visumaanvraag die de verwerende partij niet verplicht is te nemen (*cf.* RvS 10 april 2016, nr. 157.446). Het loutere gegeven dat verzoekster omwille van de bestreden beslissingen in de toekomst moeilijkheden zou kunnen ervaren om een visum te bekomen, maakt een hypothetisch belang uit en volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster thans nog een belang zou kunnen doen gelden bij haar vordering.

2.6. Het beroep dient te worden verworpen bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend achttien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN